

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 Bani Numărul

Administrația strada Gării №. 25.

Abonamentul Le 10 pe an

SITUATIA POLITICA

Pe când scriem aceste rânduri, astăzi Joi 27 Mai, se fac la reședința fiecărui județ de peste Dunare alegerile de deputați pentru colegiul I-iu, dilele următoare fiind destinate pentru restul colegiilor la Cameră și Senat.

Lupta e mare între partide și grupurile politice. S-au făcut în județe, alianțe electorale de tot felul, unele naturale, altele chiar monstruoase, între inimicii de moarte până era, în scop ca fie-care partidă, mai bine decât unele individualități de la putere să aibă cât mai mulți aderenți în parlament.

Politicii de concesiuni i sâră dat de astă dată o aplicatie aproape anarchică.

Fără indoială îsbândă va fi și guvernul; nici-o-dată n'a fost altă intrenă, ori căt de slabe ar fi fost guvernele ce presidau alegerile. — Nu e mare meșteșug să ajungi la guvern, și cu atât mai puțin să ai majoritate în Camere, în cînd alegerile, după cum nu e mare meșteșug să faci bani, ci meșteșugul e să te menții, să păstrezi ceea ce ai căstigat, de multe ori numai din întâmplare.

Că și în politică are aplicații dictonul popular cu banii, exemplul e proaspăt încă în memoria tuturor celor ce urmăresc evenimentele șiile.

Guvernul d-lui D. A. Sturdza a fost surprins în 1895 neprăgatit pentru putere; de aceia a căzut peste căteva luni cu toate că nu străbatuseră în nou parlament, ales sub acest guvern, de căt doi oponenți.

Alegerile comunale din Noembrie anul trecut, cărora s'a dat toata importanță unor alegeri politice, — unde a biruit iarăși peste tot aderenții partidului liberal, cu toata disensiunea dintre fruntași partidului, n'au putut întări situația aceluiasi guvern, de și opoziția din

Camera și Senat nu se ridicase până în cele din urmă, de către vr'o 20 de membri. — Guvernul prezentat de d-l D. A. Sturdza a trebuit să se demita în Martie — a se dice numai din pricina „caramidariilor și pietrarilor din strada Enei”, este numai un pretext chinuit, fiindcă nu se pot marturisi adeveratele cauze ale căderei.

Acestea dovedesc că nu majoritatele parlamentare dau taria guvernelor, ci destăinicia barbaților ce le compun.

Guvernul actual, *conservator*, nu va putea sta mult timp la putere, în actuala lui formăție, din pricina neomogenității lui; din pricina că lipsesc dintr'insul, ca și înainte de anul 1891, tocmai cele mai valoroase elemente conservatoare, cea-lalta jumătate a partidului conservator: *juniștii*, de sub ascultarea disciplinată a d-lor P. P. Carp, a căror conlucrare a făcut taria și bunul nume al ultimului guvern conservator; care a desființat agiu, a înființat creditul agricol pentru mari cultivaitori, a făcut legea minelor, legea pentru căile ferate particulare, legea pescuitului, legea pentru vânzarea moșuilor statului la *săteni*, legea inamovibilității în magistratură, legea judecătorilor sindice și multe alte legi bune pentru dezvoltarea, întărirea și propășirea Statului, — toate lucrări ale ministrilor juniștii, studiate și alcătuite în timp de opoziție; la guvern, ministru abia având timpul material necesar spre a expedii afacerile curente.

Aceasta aveam de spus Dobrogenilor asupra actualei situații politice din țara.

Că pentru cetitorii noștri de peste Dunare, între cari am dori din adâncul sufletului nostru patriotic să măram și pe Maiestatea Sa Regelă majoritar pentru reimprospătarea rândurilor finale, reproducem următorul articol, asupra **„ambitionei”**, datoriziarul „Era Nouă” din Iași, de la 13 Decembrie 1898:

Intr'un supliment literar al ziarului *Le Temps* găsim relevante căteva parți dintr'un articol al d-lui Hanotaux publicat în *Revue des deux mondes* asupra lui Richelieu căzut în disgrăcie de la 1617 până la 1624.

Săptă ani de disgrăcie — o lungă incercare pentru un om ambicioz, zice d. Hanotaux. Aceasta îi dă însă ocazii să desfășure un studiu profund asupra **„ambitionei”**, studiu din care reproducem rândurile ce armează :

Oamenii mari au o conformație particulară. El se urcă în mod natural ca vulturii în regiunile superioare unde vederea e mai întinsă și unde sunt singuri. Dacă nu s-ar radica într'acolo ar suferi de nostalgia spațiilor nepercuse, de osteneala facultăților neintrebunțăte. Viața li s-ar părea inutilă și insuportabilă.

Dar nici nu se înalță ei numai din propria lor inițiativă: lumea îi impinge. Din multimea publicului, pleacă un fel de strigăt și de indemn continuu către acei ce se cunosc a fi în stare a dirija pe alții. De desuptul disciplinei formale a societăței este o alta disciplină intimă care a facut și va face ori când supuși din supuși, și șefi din șefi. Soldații bătrâni care au fost în Africa istorisesc că în timp de luptă, de căte ori o companie se găsea isolată și rătăcită, venea momentul când cu toții își intorceau privirile în mod instinctiv către mul din ei, care era poate simplu soldat, dar pe care toți îl simțau că e mai în stare să-i scoată din primejdie. Cât dura pericolul, acesta comanda, toți îl asculta. Indată ce dispără teama, își relua fie-care locul și erarhia socială se substituea din nou erarhiei naturale ce apare o clipă... Dacă a răspunde la această chemare a multimei este ambicie, acești oameni sunt ambicioși.

Supravine se întâlege și ardoarea lup-

ter și vanitatea. Temperamentul omului conducător este susceptibil, nervos și neliniștit. Iși simt oamenii aceștia până în verful degetelor superioritatea lor neastămparata. Lesne se agita, ușor se iritează. Se simt adesea jigniți, mai adesea jignesc pe alții. Cât îl judecăm la distanță, îl dorim și îl înalteam de aproape, îl disprețim și umiliem. Se stabilește; astfel un fel de joc viu și apărins în care ori ce incident devine ori izbândă ori infrângere, ori ce zî aduce veselie sau tristeță. Dintr'această emoție constantă rezultă o excitație nervoasă care hrănește și întreține pasiunea ambicioanei.

Se mai degajează încă din experiența vieței un stimulent foarte energetic: proba zilnică ce să face un om de asemenea merite în mod instinctiv despre propria sa valoare, despre aptitudinea și superioritatea sa. Cu priverile lui plecate asupra jocului se convinge că părerea lui este cea bună, că dacă va fi ascultată succesul este sigur dacă nu, nereușita sigură. Patrunde îndată punctul delicat, buba ori cărei afaceri... Chiar în afaceri neînsemnate se încearcă și în place a ghici de mai înainte cum se vor desfașura, a prevedea resultatele, a indica mijloacele pentru a înriuri asupra evenimentelor și a le modifica. Această zilnică experiență desvoltă în om în mod deosebit increderea în sine, autoritatea, dar se întâlege în acelaș timp și trufia sa... Ambiciozul s'aruncă în luptă plin de credință, se poate zice chiar de băna credință. El este convins tot-de-a-una că poate mai mult decât alții și că este indispensabil.

In fine ajunge momentul când omul simte în sine greutatea operei ce o are de indeplinit. O chemare deosebită îl este rezervată. Se duce către densa cum se întoarce acul magnetului neinvins către nord.

De căte ori sufletul mulțimii nu îl saltă de dorință vagă și de aspirații nesigure, nu îl îmbrobodit de speranțe inconsistente și nebuloase.

Trebue să vină omul în jurul caruia ele să se polarizeze și să se condenseze să devină lumină: fulgere, ploae binefăcătoare sau furtună destrugătoare. Cine are în sufletul seu această putere o știe. El simte că viața îl va fi plină și o da operei călătoare.

Instinctul natural, facultăți excepționale, consimțimenterul tuturor, vanitatea, mândria, iubirea gloriei, pasiunea, totul contribue astfel a desvolta în u-

nele suflente gustul pentru dominație.

Ar fi cea mai nobila pasiune a omului dacă nu ar fi mai presus abnegația și sacrificiul*.

După ambiciozul *in acțiune*, eată cum îl prezintă acum d. Hanotaux, când este *căzut în disgrăcie*. Nu suportă totuști interregnul forțat în acelaș mod. Sunt donești:

• În timpuri de disgrăcie nu se poartă totuști ambicioși în acelaș fel. Nu-mi permit să zic că atunci trebuie judecați; căci nu trebuie să judecăm pe oameni după slabaciană, ci după meritele lor: Totuști sufletul lor se arată gol în oarele penibile. S'a văzut ambicioz, care nu se ostenește de a face din disgrăcia lor o tanguire fără sfârșit. El ar fi în stare să facă ca Samson să restoarne coloanele templului și să ruineze totul în jurul lor. Pasinnea le este atât de mare, încât le oprimă judecata. Voința lor atât de puternică nu-i în stare să se domineze pe ea singură. Aceștia sunt adeverății ambicioși....

Sunt din contra alti care rămân în limitele demnităței personale și a eleganței sociale ajutați fiind de o civilizație mai rafinată și de un echilibru mai delicat.

Când vîntul soflă contra lor, aceștia și pun brațele în săn și așteaptă. Mandria lor sufere, dar nu-i abătută.

Ei resistă îspitei mai vîț a naturei combative cu hotărârea de a dovedi că au dreptate, învelue dialectica lor în tăcere și își reprimă convingerea într'un suris. Increditorii în mersul natural al lucrurilor, confiști într'acea specie de echitate care se găsește pastrată în cele din urmă cute a sufletului omenesc, el aștepta. Cât timp sunt tinerti, ei adoptă aceasta atitudine cu atât mai ușor ca că ea nu exclude oare-care calcul*.

Ne a fost cu neputință să dâm în românească bună înțelesul exact al ultimei frâze cu care se încheie aceste reflexiuni. De acea o reproducem în original.

„Certainement, ce qu'il y a de plus habile au monde, c'est de bien faire; mais ce qu'il y a de plus sage, c'est de se taire.”

ANCHETA LA PRIMĂRIE

D-l Prefect a lucrat totă săptămâna aceasta la primăria de Constanța, când singur când însoțit de secretarul consiliului județian, pentru verificarea unor compturi pentru diferite cheltuieli făptuite.

Cercetând cu deamănatul său punctele de acuzare din petiția-memoriu pe care cetățenii au înaintat-o d-lui ministru de interne, prin delegația ce a fost la București, între cari: modul cum s'a procedat și cheltuit cele 17,600 lei și alte prestații în natură de peste 13,000 lei, cu decorarea orașului, anul trecut; cum s'a procedat la vînderea unor lucrari comunale, între cari cel al d-lui G. Cimbra; cum s'a creat poliția comunala; cum s'a facut cumpărătorearea cailor pentru pompieri; cum și cu căt s'a plătit chilometru de sosea macadam executate în regie fără aprobarea consiliului (40,000 lei); cum și cu ce cens d. Schina și căi altii s'a înscris între alegătorii comunali; cum se faceau în genere licitațiile, la care vecinii lipseau concurență; cum săn închis unele străzi din orașul de sus, care va cauza comunei căteva deci de mit de leu despăgubiri și multe alte neghiojii destul de pagubitoare pentru comună se va convinge nu numai de incapacitatea gospodăriceasă a actualului primar, ci că e chiar periculos și pentru sine și pentru comună, lăsarea d-lui Titi Schina să funcționeze mai departe să administreze fondurile actuale și viitoare de edilitate publică ale comunei Constanța.

Iar când va intra în esaminarea lucrărilor și decisiunilor actualului consiliu comună, în cestiile: iluminatului electric, cu prelungirea învoelii, cu totă desaprobația ministerială; în cesta revocarei în parte a decisiunii de la 11 Ianuarie, privitoare la suprimarea ca deseverșire a magazilor (de cereale) din coloarea de roșu, pentru hârtirul căfor-va favoriți; în cesta redeschiderei stradelor Orfeu, Junou etc. și a falșului cu neaprobația vîndărei locurilor de către minister, pe când aprobația ministerială nu a fost cerută; în cesta aducerii apei contractată prin bună învoială, cu modificări capitale neaprobată de către în drept, nici măcar de serviciul tehnic comună, care nu a fost întrebat; în cesta impunerei de noi taxe, fără absolut nici o necesitate vedetă său justificată; în fine în alcătuirea proiectului de buget, votat în cete-va ședințe de-a rîndul conținând un total de 1.290.299.04 lei, fără a se fi proiectat o singură lucrare care să remăne, ci mistindu-se această colosală sumă numai în *cheltuieli ordinare*, (fără aducerea apei) în funcționari noi și augmentări de lefari, d-l prefect se va con-

vinge și va raporta nouul minister că consiliul ales la 1 Noembrie, în condițiile prea cunoscute, spre a mai reveni asupra-le, n'a meritat și nu merita să conducă destinele acestui oraș, și că trebuie neapărat să fie înlocuit prin noi alegeri, făcute în condițiile și regulele care s-au observat timp de 20 de ani, până la nefasta inovație introdusă de neuitabilul fost prefect Luca Ionescu.

Aceasta e parerea noastră.

INFORMAȚIUNI

Pe tot timpul de când prefectul face anchetă la primaria de Constanța, d-l Schina se află în București, de ocazia alegerilor ce se fac la București, dicțriunit d-sale.

Revenindu-se asupra ordonanței din numărul trecut, s'a permis aducerea de fructe și legume proaspete ce provin din Constantinopole și localitățile neaținse de pertinență ce bântue în Alessandria, Egipt.

Intr-o ședință din urmă consiliul comunăl a hotărât parăsirea proiectului de alinierea orașului de jos, largirea pieței Independenței și facerea unui bulevard de 20 metri lărgime, prin strada Română direct la Mare. Așa dar toate lucrările la care s'a dedat, dimp de 6 luni, serviciul tehnic comunăl, ordinar și extra-ordinar, nu fac acum donă parale.

Cu un primar ca tenarul Schina, și un consiliu inconștient de menirea ce are, ocupăți cei mai activi dintre consilieri, numai cu adângiri de lefură pe îci colo, sau cu interveniri și stărcinje de a se permite: ori un deposit de lemn și cărbuni în mijlocul orașului, lucru refuzat fară sprijin în consiliu, ori depunerile de cereale și porumb în niște magazii, ale unui consilier din colorea de albastru, iar nu de roș - se poate comite ori ce nebunie. Ce-s 25.000 lei aruncă în vent, lefurile pe 6 luni ale serviciului tehnic, la avereia unor consilieri și administratori comunali ca cei ucietați!

Audim că în ședință de Sâmbăta, consiliul a hotărât scăderea lefurilor unor funcționari, între cari și a primarului. „E tardiu, e prea tardiu....

Mai audim că d-l M. Coicu ar fi hotărît să convoace o întrunire publică, în care ar vrea să se disculpe de motivele pentru care a fost revocat acum doi ani, din calitatea de primar. „E tardiu, e prea tardiu!....

Revista „Ovidiu” a reăparut cu o nouă serie de *membrii de onoare*. În uram viață lungă, cu noi se încălători, d-nii Virgil Andronescu și Flavian, profesori.

D-l Prefect Gh. Cănanu a intervenit unde a trebuit, ca locitorii din județ, care din cauza secetei, au fost reduși aproape în sapă de lemn, să fie angajați în lucrările portului, ale tunelului și liniei ferate noi, Cernavoda - Constanța. O sumă de muncitori sunt deja angajați în lucru și continuă a veni mereu. Felicitam din inimă pe d-l prefect pentru dispoziția luată, asigurându-l de bine-cuvântarea tuturor suferindilor. D-l prefect ar face bine să iea această dispoziție și pentru lucrătorii lunari de la primărie și linia veche ferată, unde căruțași și sacagi, matrătorii, pavatorii etc. sunt tot străini.

D-l Polițaiu Capitan Gorgăneanu a dat o ordonanță în privința servitorilor, care e foarte bună. De când d-sa e polițaiu timp de o lună, s'au liberat 140 librete de servitori, mai multe de cat se liberau mai înainte într'un an de dile.

Ministerul Domeniilor a cumpărat din Medgidie 70 vagoane meiu, spre a se distribui în țară pentru semână. Silvicultorul Balaban este însărcinat cu primirea meiului din magazine și distribuirea lui la locurile indicate. Romană, Buzău, Olt, Râmnicu-Sărat etc. Un număr de 15 vagoane e destinat pentru Dobrogea, spre a se împărtăși prin subprefecți, căte un hectolitru de fiecare petiționar.

Seceta continuă, de și a ploaț pe alcătirea căte puțin. E tocmai schimbarea lunii. Cerul este peste tot nourat. Nădejdea e în schimbarea lunii; doar ea să mai învezelească posomorirea pământului.

Pentru meiu timpul încă nu e trecut; măcar autrez de să ar face. Indemnăm pe d-nii subprefecți să grabească cu formalitățile pentru predarea meiului; ori ce intârdiere peste ploaia, pe care o imploram acum de la lună ar fi o crima.

Poliția de Constanța a fost complet renoită.

În curând se va înființa în Constanța

o agenție pentru vinderea de ingrașamente chimice, cu care o sumă de mari cultivatori au făcut excelente probe în Dobrogea.

* * *
Pâinea s-a scumpit în Constanța cu căte 5 bani la kilogram.

Ateneul din Constanța

Aflăm cu placere că numărul membrilor cari au aderat la înființarea unui Ateneu în Constanța a ajuns la cifra de 101, cifră care arată că este venit momentul ca și la noi să existe o asemenea societate științifică.

Duminică 23 Mai a. c. fiind prima convocare a membrilor; din cauza că nu s'au întrunit un număr îndestulător de membri și fiind că era la ordină zilei votarea statutelor, s'a întocmit următorul:

Proces-Verbal

Astăzi 23 Mai 1899, sub semnatul întrunindu-ne în Casinoul Comunal pentru a discuta și înființa un Ateneu în Constanța, și

Având în vedere că nu ne am putut întruni în număr îndestulător am decis:

A se amâna discuționea aceasta pentru ziua de 7 Iunie a. c. ora 3 p. m. pentru că autorizăm și rugăm pe d. Ion Berberianu ca să facă invitații personale tuturor acelor ce au subscris în convocarea pentru astăzi.

M. Keiciu, G. Baciola, Capit. Ianculescu, Capitan Isak, Emil Flavian, P. Vulcan, Capitan Casacincu, I. G. Panaitescu, Ion Berberianu, Al. Bogza, Al. Malcoi Petrescu, Capitan M. E. Ionescu, Capitan C. Dăscălescu, M. Sigeti, Gr. Malinescu, N. Simizianu, Virgil Andronescu, V. Dana, Locot. M. D. Ionescu.

* * *
La cei mai mulți din abonații noștri espirându-le abonamentul la 1 ale lunii curente Aprilie, rugăm cu insistență, atât pe cei ce ne-ă remas datorii anul întreg, căt și pe cei al căror abonament începe din nou, să bine-roiască și ne plăti costul de 10 lei, căt din afară priu mandat postal, care nu costă de căt 25 bani la toti factorii postali rurali și primăriile din județ, iar cei din oraș la presentarea incasatorului nostru Nelu Radulescu. - D-nii cari au primit ziarul gratis î rugăm să ne plătească pe viitor cheltuielile ce suportăm nemai permițându-ne să le face această față, moș ales că avem de gând să tipărim ziarul la una din tipografiele locale.

VISITATIA CANONICA

Făcută de Prea Sfântul Episcop al Dunării de Jos, D. D. Dr. Partheniu, în județul Tulcea în luna Aprilie 1897.
*De economul Starofor St. Ionescu, revisor
admnistrativ Eparchiei Dunării de Jos.*

(Urmare).

„Eu vă mai sfătnesc creștinilor să trăiti în pace unul cu altul, să vă îmbiți, să vă uniți cu toții și să dați ajutor pentru ridicarea bisericii, căci atunci veți dovedi în fapt că iubiți pe D-zeu și faceți poruncile lui.

„D-zeu vă mulțumește cu toate aici, vă dat pămînt bun de hrana, statul vă dat invățator. Eu vă am dat preot, în sfârșit n'aveți de ce să vă plângeti.

„Eu sunt mulțumit de d-l Invățator căci văd că și-a dat osteneala dă face, căcă cu copiii ca să cânte la biserică. „Corul e bine dirijat, însă d-l Invățator se va ocupa mai cu dinadinsul căcă copii să fie mai exacti în tonul vocal. Pe lîngă aceasta să aducă copiii la biserică în toate Duminicile și sărbătorile; sălă deindejă a iubi biserică, a ajuta pe preot în săntă servire de D-zeu. — Să căutați a le reface moravurile ca și facându-se oameni mari, să aducă foloase patriei. Să căutați a răsadi și cultivă în inimile lor iubirea de țară, căci ea îi hranește și îi incalzește la sânul său ca o mumă bună. D-l invățator are o deosebită chemare mai cu seamă aici în Dobrogea. El trebuie să lucreze și să stăruiască din toate puterile sale că sentimentul național să prindă radăcini adânci în aceste tinere odrasle, căci țara

românească a facut mari jertfe de sânge și de bani pentru această provincie. „Preotul și invățătorul cări sunt chemați să conduce poporul și a lumina mintea copiilor, au cele mai grele datorii de indeplinit aici. Țara așteaptă de la dñești dovada pipăită că an scurt așa face datoria și să-an indeplinit cu devotament și sărgință misiunea lor cea sănătă. „De vîță asculta sfatul meu, vîță bine merită de la țară și vîță fi măngaiată în sufletele voastre că ați folosit a-proapelui.

„Iar D-zeul parintilor noștri care este pretutindeni și vede faptele fie-cărui, vă va bine cuvîntă și vă va face parăști slugei cel bune și credincioase care s'a sărguit a înmulții talantul D-lui sen.

In urmă prea S. Sa arată locuitorilor că locul ales pentru biserică nu e bine potrivit, căci biserică trebue să fie cu față la stradă; și mai ales că acest loc fiind mai jos de căt nivelul străzii toată apa din plot se va scurge la zidurile bisericii. Apoi, Prea S. Sa alese locul pentru clădirea noastră biserică pe un platou frumos unde a fost cimitirul cel vechi; iar pentru înlesnirea locuitorilor le ingadui să se folosi de planul bisericii de la Bestepe, însă aici fiind populația mai numeroasă, se va mai mari dimensiunile platoului în toate direcțiunile. Tot-o-dată hotără că dacă locuitorii nu se vor simă că până la Martie anul viitor să inceapă clădirea bisericii, le va închide pe aceasta veche. Apoi bine cuvîntă poporul și ești spre a merge la comuna Mahmudia.

La plecare, poporul se prosternă înrasă la pămînt și pornirea convoiului se face în strigăte de urale. Lume multă însoțită și de aici convoiul și urma călătoria înainte așa că la orele 6 p. m., sosiram la comuna Mahmudia.

Comuna Mahmudia este așezată la poalele despre est ale muntelui Bestepe marginindu-se în partea nordică cu brațul Dunării numit brațul sănătă George.

Numele acestei comuni vine de la Sultana Mahmud care în anul 1853, a reînființat acest sat în locul fostului sat numit Bestepe românească până la anul 1853, când turcii s-au aședat aici, iar români s-au retras în orașul Tulcea lăud cu dănsii icoanele bisericii pe cările au așezat în biserică ce se clădia atunci din nou cu patronul sănătă Nicolae.

Intemeietorii Mahmudiei sunt familiile Balănești și Istratești.

In mijlocul comunei se văd și astăzi cimitirul vechi și urmele vechet bisericii. Această comună formează o parohie cu cătanele Carasuhat și Gorgova. Biserică actuală zidită în anul 1860, se află în stare proastă. Preotul paroch de naționalitate român din Basarabia fără nici un titlu de studiu. Este chirotonit în anul 1867. Populația comunei este de 1560 suflete, din care 280 capi de familii în comuna Mahmudia, 30 în cotuna Gorgova și 32 în cotuna Carasuhat. Creștini ortodocși sunt 154 capi de familii, iar restul sunt lipovani, tătar și evrei.

(Urmă).

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

BUCURESCI

117.—CALEA DOROBANTILOR.—117

CRAIOVA

18.—STRADA BUCOVET.—18

MASINI AGRICOLE